

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 92

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, APRIL 19TH, 1932

LETO XXXIV — VOL. XXXIV

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

Na svoj rojstni dan 2. aprila je umrl v Forest City, Penna., rojak Jožef Bucinel, star 77 let. Zapustil je ženo, šest sinov in dva hčeri. Doma je bil nekje od Gorice na Primorskem. Bil je eden prvih slovenskih naseljencev v Forest City. Ranjki je bil član K. S. K. J. in S. N. P. J.

Mr. Charley Planinšek, ki je dolgo vrsto let živel med Eskimovci, kjer se je tudi poročil, bo imel v New Yorku več predavanj pri sportnih klubih, nakar se bo znova odpravil med večni sneg in led. V New Yorku ne bi živel za noben denar, je izjavil Mr. Planinšek, ki trdi, da je bil rojen v Mehiki, poročen z Eskimovko, s katero ima dva otroka, in ki 15 let ni slišal slovenske besede, dasi govori dobro slovensko.

V Aurori, Minnesota, je preminul rojak John Roblek, star 48 let, doma iz Kašlja na Gorenjskem. V Ameriki je bival 23 let. Zapuščica, žena in 6 neposkrbljenih otrok.

V West Allis, Wis., je preminul rojak John Slak, po kratki bolezni. Ranjki je bil star 61 let in doma iz Dobrnice pri Novem mestu. V Ameriki je stanoval 30 let. V Milwaukee zapuščica brata Louisa, enega brata v Forest City in eno sestro v Seminole, Pa.

V Sheboygan, Wis., je umrl rojak John Suhorepec, star 67 let. Zapuščica ženo in več otrok. Umrl je v bolnici.

V Chicagi je umrl rojak Anton Robaus, doma iz Zagorja ob Savi, rojen leta 1878. V Ameriki je došel leta 1903. Zapuščica soprogo in tri sinove, enega brata in mater v Auburn, Illinois in nekaj drugih sorodnikov.

Bivši državni pravdnik

Cleveland zadnja leta ni imel bolj notoričnega bandita kot je Joe Filkowski, ki je bil te dni obsojen v dosmrtno ječo. Lovili so ga 2 leti po vsej Ameriki, dočim je bil Filkowski deloma v Clevelandu, deloma v Chicagi. Sedaj, ko je bil obsojen, je povedal, da je bil leta 1930, ko ga je policija lovila, v stiku z Edward Stantonom, bivšim državnim pravdnikom v Clevelandu, za katerim je Miller nastopil urad. Ta državni pravdnik, republikanec Stanton, je sprejel Filkovskega v svojem uradu. Šlo se je radi aresta. Ljubice Filkovskega, Mrs. Kekić. Pri tem je Filkowski omenil odvetniku Stantonu, za koliko denarja bi prevzel njegov lastni slučaj, če ga policija dobi. Stanton, namesto, da bi dal Filkovskega takoj prijeti in izročiti policiji, ga je vprašal, če ima kaj denarja, nakar je Filkowski potrdil. Stanton je nato rekel, da bo računal \$10,000, in Filkowski je dejal, da plača dvakrat toliko, če ga "reši." Bivši državni pravdnik Stanton je izjavil, da je Filkowski res prišel k njemu radi sodnijske zadeve, toda zanika, da bi zahteval \$10,000 za svoje odvetniške posle.

Mlad ropar

Detektiv Fred Slepika je večer obstrlel 20 letnega Georgea Hendricksa, katerega je dobil pri ropu McLean skladišču na W. 25th St. Hendricks je bil želanjskega leta na sodnji radi roba, toda so ga postavili pod kontrolo, sedaj pa je najbrž dognal, da ni varno ropati, kajti ko se mu rana zaceli, bo moral pred porotnike.

Za kaj vse imajo protestantovski pastori čas namesto besede božje

Cleveland. — Protestantovski pastor Ralph Walker, ki ima svoje prostore na Euclid Ave. je v nedeljo pri službi božji grmel zoper prohibicijo, češ, da če bi jo ljudje bolje splovali, ne bi imeli banditov in raketirjev. Da je bila zabava tembolj popolna, je pastor Walker kazal tudi slike, o katerih je trdil, da jih je vzel v nekem spikiziju na "Flats," to je tam, kjer je bil vzgojen Jos. Filkowski, znani bandit. Cerkev so spremenili v gledališče, in pastor Walker je pokazal kot prvo sliko notranje prostore nekega spikizija, kjer se vidi bara, bartender in trije "odjemalci." Druga slika je kazala, kako sta prišla dva moška iz notranjih prostorov in se podala, precej nadelana, v bližini stoječ avtomobil. Tretja slika je kazala zunanosti prostorov, v katerih notranjosti se je prodajalo žganje. Otroci se igrajo v veži in pred vratmi, dočim se znotraj pije. Potem je nadaljna slika kazala, kako sta dva butlegerja pripeljala z avtomobilom žganje v spikizi. Licenčna številka avtomobila se je dobro videla. Če bi pastor govoril besedo božjo in povedal, da je sam Oče nebeski naučil ljudi izdelovati vino, da ga zmerno v veselje uživajo, bi pastor Walker veliko prej dosegel svoj uspeh. Bog ve, koliko njegovih poslušalcev je šlo ene, katere je v cerkvi pokazal, da prodajajo pijačo, in so hvaležni pastoru, da jim je označil prostor.

Otroci ranjeni

Več otrok je stalo v nedeljo na vogalu Grovewood Ave. in 163. ceste, kjer so zrla na dva razbita avtomobila. Medtem se je pa pomaknil eden avtomobilov naprej in zavezil na cestni tlak, kjer so stali otroci. Dva dečka sta bila pri tem nevarno ranjena, in voznik avtomobila aretiran. Ranjena sta bila James Galloway, 8 let star, 1117 E. 169th St. in Frank Hočevar, 10 let star, 16304 Grovewood Ave. Oba so morali odpeljati v bolnišnico. Frank Kastelic, 54 let star, 15944 Whitcomb Ave., je vozil po 168. cesti, ko ga je zaletel drug avto, toda ne nevarno. Kastelic je stopil iz avtomobila, da pregleda škodo, in je avto pustil v "gearu." Otroci so bili seveda takoj zraven. Ko je Kastelic zopet zasedel avto, je slednji skočil naprej radi "geara," in pri tem so bili otroci ranjeni. Kastelic je bil pozneje spuščen pod varščino.

Smrtna kosa

V nedeljo popoldne je preminula v LeRoy, Ohio, 21 letna mladenka Ana Brajdič, doma iz Brod Moravice. Bila je članica društva sv. Jožefa št. 55 HBZ. Tu zapuščica starše, brata George in dve sestri, Margaret Grgat in Mary Jančin. Pogreb se vrši iz hiše brata pokojnice na 7800 Donald Ave. pod vodstvom August F. Svetek. Bodi ranjki ohranjen blag spomin!

Vest iz domovine

Mrs. Mary Ogrinc, 18301 Neff Road, je prejela želostno vest iz Sajovca pri Ribnici, da je tam umrl njen brat Anton Zbačnik, po domače "Botinovec." Tam zapuščica ženo in devet otrok in dve sestri; tukaj pa sestro Mary Ogrinc. Iskreno sožalje prizadetim.

* Na Češkem so razpustili komunistične organizacije.

Tako je prišlo, da tudi vlada berači

Hoover ponovno obeta boljše čase, ko bo spravljen proračun v red

Washington, 18. aprila. Po mnenju predsednika Hooverja pesimizem med prebivalstvom danes nikakor ni opravičen, kar se tiče gospodarskega položaja. Hoover je mnenja, da smo preživeli najhujše, in vidi znamenja, da se bliža zboljšanje položaja. Kot eden prvih pogojev za boljše čase zahteva Hoover, da se vsepovsod upelje petdnevni delovnik, in tudi v zvezni službi. Kljub temu, da bi se moralo najeti 35,000 novih uradnikov, ako se upelje petdnevni delovnik, pa bi se stroški znižali za \$90,000,000 na leto. Hoover je nadalje mnenja, da je bančna kriza prestana, in da kongres ne bo glasoval za \$2,000,000,000 plačila za vojaški bonus. Novi dayki pa trgovini ne bodo prav nič škodovali, je izjavil Hoover. Kongresu predloženo nov proračun, glasom katerega si bo vlada prihranila letno \$200,000,000. Ta svota in milijarda novih davkov bo povzročilo, da bo pokrit deficit v zvezni blagajni.

Vlom v trgovino

V noči med soboto in nedeljo so vlomili v biljardnico in trgovino s tobakom, ki je last Nick Perenceviča, na 6119 St. Clair Ave. drzni mladi tatovi. V trgovino so dospeli skozi okno v ozadju, odtod pa do zaklenjenih vrat, ki vodijo do osrednjega trga. Z drili so navrtali vrata pri ključavnici, obrnili ključ, nakar so prišli v osredje, kjer so pobrali za nekoliko \$200,00 vrednosti cigaret in tobaka. Mladoplovci so delo precej temeljito izvršili. Če bi imel kdo pobalov v okolici te dni kaj več cigaret na razpolago, je dobro če to poveste policiji, kajti, da je vlom delo adutov, ki poznajo dombro prostore, je brez dvoma.

Zvezni senat je odbil nad milijon dolarjev iz proračuna za prohibicijo

Washington, 18. aprila. Zvezni prohibiciji je bil danes zadan udarec od strani, od katere ga ni pričakovala. Odkar prohibicija obstoji je kongres še vsako leto dovolil vladi težke milijone, da jih potrošila za splošne prohibicije. Včeraj je pa pri glasanju za prohibicijski proračun senatna zbornica odbila iz proračuna \$1,119,000, tako da bo vlada imela v prihodnjem letu na razpolago za prohibicijo \$10,250,000, namesto \$11,369,000, kot je bilo prvotno določeno. Senator Johnson iz Californije je prvotno predlagal, da se vladi dovoli samo \$5,000,000 za prohibicijo, rekoč, da se prohibicija itak ne da splošnovati, in zakaj bi torej po nepotrebnem trošili denar. Toda ta predlog je bil zavrnjen z 42 glasovi proti 17, nakar je senator Tydings, demokrat iz Marylanda, predlagal \$9,000,000 za prohibicijo. Tudi ta predlog je bil zavrnjen z 43 glasovi proti 18, in končno je bil sprejet predlog odseka za \$10,250,000, kar je za \$1,119,000 manj kot lansko leto.

Se je poročil, da bi lahko prišel v Ameriko

Philadelphia, 18. aprila. Isadore Levy in njegova mlada žena Paulina, rojena Goldman, sta bila aretirana in obtožena zarote, da bi na nepostavni način dospela v Zedinjene države. Stavljena sta bila vsak pod \$1000 varščine. Levy je šel lansko leto v Montreal, Kanada, in da bi Paulino dobil v Zed. države, se je poročil z njo. Levy je sedaj priznal, da Pauline pred poroko niti poznal ni. Neki moški mu je obljubil, da mu da \$5000 in hišo, če poroči Paulino. Toda ostalo je pri obljubi. Levy je postal žrtev profesionalnih tihotapev tujzemcev.

Nastop normalnih časov je popolnoma odvisen od vojnih državnih dolgov

New York, 18. aprila. Mednarodni finančni problemi se morajo na vsak način najprej rešiti, sicer niti Amerika niti ostali svet ne more pričakovati povratka normalnih časov. Tako se je izjavil Dr. Kiep, nemški generalni konzul tu, in njega je podpiral Shepard Morgan, podpredsednik Chase National banke. Ameriški finančni ekspert je predložil javnosti konkreten predlog, kako se lahko pride iz zadrege. Zavezniki bi morali ustaviti plačevanje medsebojnih dolgov, kot tudi ustaviti vsa plačila Nemčije na vojno odškodnino za dobo desetih let. Morgan je povdarjal, da zbguba, ki bi jo imele Zedinjene države radi neplačanih vojnih dolgov in obrestih bi se tekom desetih let popolnoma pokrila z dohodki prosperitete, ki bi zavladala v Zedinjenih državah.

Petje in igra

V nedeljo, 24. aprila, priredi Klub Danica v korist J. S. D. N. Doma v West Parku igro, pevski zbor Kluba Danica bo pa sodeloval s petjem. Ker ta pevski zbor še malo časa obstoji, bo gotovo vsakdo radoveden, kako bodo pevci in pevke zapeli. Pripravili so jako zanimiv in obširen program. Dobiček je namenjen za Nar. Dom v West Parku, torej v korist vse naselbine. Rojaki so vabljeni od blizu in daleč, da pridejo v nedeljo v West Park. Klub Danica zasluzi, da se v največjem številu odzovete.

Kdo ima peč?

Revna družina, kateri so zaprli plin in elektriko, ker ni mogla plačati računa, prosi, če ima kdo peč za kuhanje na premog, ki bi jo del zastoj ali pa za malo denarje. Kdor ima kaj, naj naznani v našem uredništvu.

Hoover se nagiblje na mo-kro stran, toda se boji še jasno izjaviti

Washington, 18. aprila. Predsednik Hoover ne bo podel svojega mnenja glede prohibicije dokler ne bo zaključena predsedniška konvencija republikanske stranke, ki se vrši v juniju mesecu. Takoj po konvenciji bo imel predsednik Hoover govor, v katerem bo povdarjal, da vzame predsedniško kandidaturu republikanske stranke, in ob tej priliki bo povedal, kaj danes misli o prohibiciji, o kateri se je pred štirimi leti izjavil, da je "plemenita preskušnja." Dočim Hoover ne bi bil direktno za odpravo prohibicije, pa bo skoro gotovo zagovarjal načrt, po katerem bi narod dobil priliko, da se izjavi glede prohibicije. Hoover je izjavil, da če je večina republikanskega narodnega odbora za odpravo prohibicije, da ne bo nasprotoval njih željam. Na ta način so svetovali Hooverju vsi republikanski svetovalci, kabinetni uradniki, med njimi celo poljedelski tajnik Arthur Hyde, ki se je pravkar vrnil iz države Missouri, kjer je republikanska stranka se izjavila za narodni referendum glede prohibicije. Hyde je bil doslej fanatičen pristav prohibicije. Vsi predsedniški svetovalci so se izjavili, da je prohibicija edina točka, ki preti stranki z razkolom, in da se mora stranka glede prohibicije postaviti na definitivno stališče, za ali proti.

Registracija

Danes je zadnji dan registracije za primarne volitve, ki se vršijo v torek, 10. maja. Volivni urad bo odprt nocoj večer od 9. ure, da se nudi prilika vsem, ki se hočejo registrirati. Kdor je velil pri zadnjih volitvah, se mu ni treba registrirati.

Listnica uredništva

J. A.—Radi bi vedeli, če bi mogli dobiti sem vašega brata iz domovine. Vi ste državljani in imate premoženje. Ne, brata ne morete dobiti sem, razven po kvoti. Do prednosti in kvoti ima le žena ali otroci. Celot v normalnih časih bi bilo težko za brata priti sem, danes je pa izključeno.

Nbročnik.—Cesar Franc Jožef je umrl 1. novembra, 1916.

Radoveden.—Vprašate nas, kakšen odpovednik naj rebite, ker vam gre huda na smeh, kadar vas kdo požgečka, tako da se od samega smeha jokate! Nak, za take stvari urednik ne pozna pripomočka, ker mi praskamo le tam, kjer nas srbijo. Povedali nam tudi niste, kje vas žgečkajo in kdo? Pozdrav.

Otročji voziček

Pred trgovino Mrs. Kushlan, v S. N. Domu je bil v nedeljo večer pozabljen otroški voziček, pa ne tak za "bebičke prepeljavanje," pač pa navaden voziček, ki služi otrokom za igračo. Kdor ga pogreša, ga dabi pri Mrs. Kushlan v S. N. Domu.

V bolnici

V Emergency bolnici se je podala Mrs. Mary Oblak-Jemc, stanujoča na 6410 Varian Ave. Društvenice in prijateljice so prošene, da jo obiščejo v sobi št. 7, dnevno od 2. do 4. popoldne in od 7. do 8. zvečer. Rojakinji želimo, da bi čimprej okrevala.

* Švica je uvedla monopol na surovo maslo.

* Nemški protestanti imajo 176 različnih verskih sekt.

Kako je z blagajno davkov v Clevelandu. Včeraj so nehali šteti denar

Cleveland. — Državni nadzorniki, ki so se polastili okrajne davčne blagajne v Clevelandu so sedaj gotovi s štetjem denarja, in so začeli nemudoma z revizijo knjig. Ko bodo tudi s tem gotovi, se bo dokazalo, kako in koliko je bilo ukradenega davčnega denarja. S kako strogostjo se deluje pri pregledovanju knjig, se lahko sklepa iz tega, da ni dovoljen vstop v davčne prostore absolutno nikomur drugemu kot pregledovalcem. Celot ženske, ki čistijo prostore, ne smejo v urad. Načelnik davčnih pregledovalcev je tudi odredil, da se morajo pobrati vsi papirnati odrezki ali koščki papirja, ki leže na tleh in se vsak večer skrbno zaklenejo v močne blagajne. Medtem pa je bilo podaljšano zasedanje velike porote, ki bo državni nadzorniki niso gotovi s svojim poslom. Vsako kriminalno početje od strani blagajnika ali njega uslužbenec, bo predloženo veliki poroti, ki bo dotične takoj obtožila, nakar bo državni pravdnik nastopil. Medtem se pa opozarja javnost, da kdor hoče sedaj plačati davke, da mora priložiti 10 odstotkov kazni, in če se temu brani, se mora obrniti na sodnijo, ki naj odloči, če ima prav ali ne.

Linčarska druhal

Colby, Kansas, 18. aprila. — Druhal, ki je štela nekako 200 mož, je vdrila v zapore v Franklin, Kansas, kjer so vzeli iz ječe Richarda Read, ki je priznal, da je zlorabil in umoril 8. letno Dorothy Hunter. Deklece je bilo ubito zadnji petek, nakar je morilec skril truplo v kupu sena, kamor je pozneje peljal šerife, ki so truplo dobili. Umorjeno dekle je bilo doma v Selden, Kansas, kjer se je pripetil zločin, in sumi se, da so linčarji vsi iz onega mesta in okolice. Po pogrebu žrtve so se zbrali meščani in se posvetovali, ali naj ga linčajo. Zastopniki linčanja so najbrž zmagali. Read je bil že v letu 1916 obsojen na daljši zapor v Coloradi, ker je zlorabil neko 15 letno deklece.

Poznejša poročila pravijo, da je narasla druhal linčarjev na 1500 oseb, samih farmarjev, ki so obesili Reada na neko drevo v bližini mesta McDonald, Kans. Predno so mu zadržnili zanko okoli vratu, je Read izjavil: "To pot boste pravega grešnika linčali!"

Stari računi

Tekom volivne kampanje je kandidat Ray T. Miller očital republikanskemu režimu v Clevelandu, da dovoljuje izplačila kontraktornem, ki so večja, kot pa se glasi pogodba. To ni pravilno. Ko je Miller bil izvoljen županom, je takoj ustavil vsa ta naknadna izplačila, ki znašajo nekeko \$25,000. Ko se je pa dognalo, da če mesto ne plača, bodo morali plačati davkoplačevalci v obliki posebnih asesmentov, ker bi šla stvar na sodnijo, je Miller na priporočilo mestnega inženirja dovolil plačilo, nakar je dovoljenje sinoči potrdila tudi mestna zbornica.

Oprostite!

Pomotoma je izostala iz večerajšnjega lista notica, da se bo danes ob 8. uri znotraj brala sv. maša v cerkvi sv. Vida za pokojno Mary Hočevar. Prosimo oprostite!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.00 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 92, Tue., April 19th, 1932

Vojni oblaki se zbirajo.

Vedno pogostejše prihajajo vesti, da se nekaj snuje med Rusijo in Japonsko. Videti je tudi, kot da bi se Japonska nič ne branila, ako bi udarila Rusija, ki je previdna in čaka končnega izzivanja od strani Japonske, predno misli udariti. In skoro je videti pri tem, da če pride do vojne med Japonsko in med Rusijo, da bodo Zedinjene države deloma nosile krivdo za to vojno. Kajti proti-rusko nastopanje od strani ameriškega državnega oddelka na vsak način daje Japonski potrebni pogum, da postopa toliko bolj predrzno napram Rusiji.

Vendar je na drugem mestu tudi videti, da se državni oddelki ameriške vlade nikakor ne strinja s splošnim nastopom Japonske zadnje čase. Toda na vsak način ni absolutna krivda militaristov v Tokiu, da japonsko javno mnenje napadno tolmači nastop ameriške vlade.

Japonski je znano, da vlada Zedinjenih držav sovražno nastopa napram obstoječi ruski vladi in ob istem času je ameriška vlada prijazna napram japonski vladi. Dočim je Rusija nepriznana po ameriški vladi, živi ameriška vlada v miru in prijaznosti z japonsko vlado, dasi je slednja pogajala več svečanih pogodb. Tako torej Japonska misli, da v slučaju vojne med Rusijo in med Japonsko, se bodo Zedinjene države gotovo postavile na stran Japonske.

Seveda je to samo mišljenje Japonske, ki se v tem oziru silovito moti. To japonsko mnenje dokazuje tudi, da Japonska menda pozna ameriško vlado, toda ne pozna pa ameriškega naroda. Toda kljub temu, da se Japonska moti v svojem mišljenju o Amerikancih, pa ne obstoji prav nič manjša nevarnost za začetek vojne. Velike svetovne vojne so nastale že iz mnogo manjših posledic in vzrokov. Vojna nevarnost med Japonsko in Rusijo v resnici obstoji.

Resnica je, da če bi vlada Zedinjenih držav danes jasno dala razumeti ostalemu svetu, zlasti pa japonski vladi, da če napade Rusijo, da bo smatrala Japonsko kot rušiteljico svetovnega miru in uničevalko svečanih pogodb, da bi v tem slučaju odnehala vsaka vojna nevarnost med Rusijo in med Japonsko. Prav gotovo je, da bi se Japonska v tem slučaju prestrašila in bi takoj odnehala s hujskanjem in z ogromni mi pripravi za bodočo vojno.

Vojna nevarnost je na vsak način. Nevtralni opazovalci v Rusiji kot tudi na Daljnem vzhodu so skoro enoglasnega mnenja, da si Rusija v resnici prizadeva izogniti se vojni. Rusija deluje zadnje dve leti za sebe, za ureditev svojih notranjih razmer in se ne vtiča v zunanje zadeve. Toda nevtralni opazovalci položaja pripovedujejo, da Rusija ne more mirno gledati, ko so Japonci podjarmili Mandžurijo in ne more mirno gledati parade japonskih vojakov ob sibirski meji.

Ves položaj je tak, da zna vsak čas nastati eksplozija. Govori se, da bo dobila Japonska podporo, moralno in finančno, od gotovih francoskih in angleških interesov. Da, govori se celo z vsoto resnostjo, da v slučaju, da je Rusija napadena od Japonske, da nastopi Poljska in Romunjska, ki sta obe zaveznici Francije, in napadeti Rusijo od zadaj, tako, da bi imela Rusija na treh krajih vojno.

Kakor hitro se pa to zgodi, tedaj izbruhne svetovna vojna, kajti najprej bi bila vsa Evropa prizadeta in potegnjena v vojni vrtinec, in brez vprašanja je, da bi bila tudi Amerika prisiljena vmešati se v svetovno vojno, da še prej bi se znašla v vojnem vrtincu, kot pa ob priliki zadnje svetovne vojne.

Zato je pa gotovo, da Amerika lahko prepreči novo svetovno vojno s tem, da ob pravem času resno posvari Japonsko. Ako Amerika v resnici nasprotuje svetovni vojni, tedaj je sedaj čas, da se izjavi. Vendar, dokler bo Hoover predsednik, se kaj takega najbrž ne bo zgodilo. Hoover je kolikor toliko odvisen od Angležev, katerim v mnogih načinih sledi, dočim so Angleži nekaki zavezniki Japonske, in baš to je, kar daje Japonski veliko predrznost.

V slučaju Kitajske je prišel ameriški protest mnogo prepozno, da bi se upošteval, zato se pričakuje, da v slučaju Rusije Amerika ne bo zopet — zadnja.

NEKAJ O KONCERTU DRUŠTVA "CVET"

Cleveland (Newburg), O. — gli. Po mojem mnenju bi bil V nedeljo je imel pevski zbor "Cvet" svoj spomladanski koncert. Udeležba je bila velika in vse je bilo veselo, posebno po koncertu v spodnjih prostorih. Zadnjič sem pisal in vabil na ta koncert, sedaj se pa vsakemu lepo zahvalim za poset. Enako se zahvalim pevskega zboroma "Zarja" in "Zvon." Oba zborata sta izvrstno zapela v obeh, moških in ženskih zborih.

Večkrat sem že slišal, da je naša dvorana še prevelika za nas, pa sem prepričan, da kdor je bil na našem koncertu ne bo tega rekel. Posebno naj še omenim to, ko je nastopila samostojna "Zarja," je bilo toliko pevcev, da se na oder niso mogli vsi spraviti, da se na oder niso mogli vsi spraviti, da se na oder niso mogli vsi spraviti.

dil," da so morale ponovno nastopiti. Zbor kot celota je tudi izborni pel.

Pred par dnevi sem čital, da imajo nasprotniki delavstva kisle obraze. Na tem koncertu sem nalašč opazoval, da bi videl te ljudi s kislim obrazom, pa jih nisem videl. Toda to naj pa pripomnim, da bodo imeli nasprotniki slovenskega pevskega društva "Cvet" veliko bolj kisle obraze, kakor smo jih imeli mi, ko zvedo za izvrstno udeležbo. Mogoče so naši nasprotniki in odcapljeni mislili, da bo prazna dvorana in da bomo zrl na prazne stole, pa so se za enkrat

zmotili.

Se enkrat se zahvalim društvu "Zarja" in "Zvonu" ter našemu kanarčku, g. Johnu J. Baumbichu, ter sploh vsemu občinstvu za poset. Zahvalim se tudi Mr. Franku Skerlu, ki je daroval dva tako lepa jagnjeta. Kdor ga je pokusil, ga je hotel še več. Kdor ga pa ni dobil, se mora drugič že naprej priporočiti.

Za enkrat končam, pa se bom zopet kmalu oglašil. Moja iskrena želja je, da bi še mnogo let "Zarja" zorila, "Zvon" zvonil in "Cvet" cvetel.

Max F. Traven.

NARODNI VEČER V GIRARDU, O.

Girard, O. — Spomladanski narodni večer z banketom v naši prenovljeni dvorani je dosegel svoj trijumf čez vse prireditve, kar se jih je še priredilo zadnjih deset let. Dvorana je bila lepo okrašena s spomladanskim cvetjem, v čemur se je odlikoval naš slovenski cvetličar Louis Knaus. V resnici smo imeli krasen večer, ki nam bo vsem ostal v spominu. Ta vrt so posetili naši ugledni rojaki iz bele Ljubljane, zlasti se je odlikoval Ljubljanski klub, ki nas je zabaval do ranega jutra. Zastopane so bile tudi nasledbine: Warren in Bessemer. Tudi pevski kvartet iz Bessemerja nam je podal nekaj lepih narodnih pesmi.

Banketa so se udeležili tudi: župan našega mesta, naš društveni zdravnik, brat ravnatelja naše tovarne, Mr. Henry Drevet. Veselo nas je presenetila tudi Mitzi Grdina, ko smo jo zagledali na našem vrtu. Mr. Anton Grdina se je tudi spotoma ustavil, ko je šel iz Youngstowna, kjer je kazal slike. Ta naša domača zabava je spravila narod v tako židano voljo, da ni za popisati. Predsednik SND, Mr. Ceka, je pozdravil navzoče goste in je v izbranih besedah povedal o delovanju naše naselbine. Ker je naš župan ravno ta dan obhajal svoj rojstni dan, so ga naša dekleta pozdravila z lepo okrašenim torto. Župan je bil globoko ginen, da se skoro ni mogel zahvaliti za tako lepo voščilo. Pozdravil je navzoče tudi naš društveni zdravnik, dr. Williams, ki se je izrazil, da ga ni naroda kot smo Slovenci. Čestital nam je, kako lepo napredujemo v naših organizacijah in je tudi priznal.

Ne smem pa pozabiti tudi naša umetnika, Mr. Likarja in Mr. Pluta, ki sta tudi bila navzoča na tem vrtu. Narod se je kar čudil umetniškemu delu teh mož, ki sta dovršila krasno delo v našem domu. In tudi naše mlade deklice so nam zapele nekaj lepih pesmic, za kar hvala Mr. in Mrs. Turk.

V imenu SND se zahvalim Ljubljanskemu klubu, posebno pa še Mrs. Plevnik, ki se je toliko trudila za ta večer. Hvala tudi vsem rojakom, ki so bili navzoči ta večer in ki so pripomogli do tako velikega uspeha. Ta večer bo zapisan za vedno v zgodovini naše naselbine. Pozdrav vsem skupaj.

John Dolčič.

SRBSKI OBIČAJI PRI ŽENITVI

Morda bo čitatelje Ameriške Domovine zanimalo, kakšni so običaji pri Srbih ob času ženitve in v koliko so ti podobni našim, slovenskim običajem.

Dan poroke napoči. Na domu neveste že pred sedmo uro zjutraj igra ciganska godba narodno kolo, katerega plešejo vsi udeleženci. Ples vodi mati neveste. Nevesta pa sedi, bogato opravljen, v družinski sobi, okrog nje pa si da opraviti nekaj bližnjih sorodnikov, ki nevesto obdučujejo in ji popravljajo to in ono na obleki. Nevesta je stara nekaj čez osemnajst let in tehta gotovo svojih 170 funtov. Srbi imajo radi debele ženske! Njena dota znaša \$1,500 in njen bodoči dom bo v "zadrugi," v skupnem stanovanju s ženino družino.

Ko izpolni srbska deklica 13. leto, si začne lastnorčno pripravljati balo. Rjuhe, brisače, očeje, vse si sama stke. Ravno tako mora imeti pripravljena razna darila za ženino sorodnike in za kuma, ki ima pri poroki največje besedo. V Srbiji, kot menda povsod, se ženi ozirajo najrajše za takimi nevestami, ki so si preskrbele najboljšo gatejšo balo. Nevestin oče morda poleg dote, preskrbeti tudi za opremo stanovanjske sobe bodočega para. Kuhinjske potreščine si pa mladi par izposodi za en mesec po poroki. Po tem času se pa pri mladem paru zbero prijatelji, ki jima prinesejo v dar razne kuhinjske potreščine.

Ob pol enajstih se na vasi

oglasijo trobente. Dva jezdec na belih konjih prijahata pred nevestino hišo. Eden jezdec nosi v rokah cerkevno zastavo iz nevestine vasi, drugi pa ima v roki hlebec kruha in steklenico vina, kar naj pomeni, da nevesta ne bo lačna v svojem novem domu. Kmalu pridrvi kočja, iz katere stop ženin, njegov oče in kum.

Ko se približajo hiši, so nevesto zaklenili v njeno sobo. Vsi povabljeni gostje se zbera na dvorišču. Prične se pozdravljanje znancev, stiskanje rok, objemanje in emokanje, vmes pa presunljivo cvilijo ciganske gosli.

Končno posadijo ženina in njegovo družbo okrog bogato obložene mize, kjer se dičijo: jagnjetina, svinjetina, race, kokoši, in — rakija.

Ko so nekoliko zavžili, se napoti kum s par prijatelji pred zaklenjeno sobo neveste. Tukaj trikrat potrkajo in zahteva vstop. Stara ženska čisto mlo odpre vrata in vpraša, kaj bi rad. Toda kum ji ne odgovori, ampak potisne starko v stran in plane v sobo. Tam zgrabi nevesto in jo napol nese, napol vleče ven iz sobe. V Srbiji velja namreč pravilo, da mora ženin nevesto ukrasti, kar se pa malokdaj zgodi proti njeni volji.

Na dvorišču plane nevesta navidezno v pretresljiv jok. Njeni starši jo blagoslovijo, nakar je ob splošnem vrisku in kriku izročena kumu. Potem starši ne vidijo svoje hčere cel mesec po poroki. Tudi v cerkev k poroki jo

ne spremljajo.

Jezdec na brzem konju je odposlan do cerkve, da naznani duhovniku, da so svahte pripravljene. Jezdec se takoj vrne in naznani, da jih duhovnik že čaka. Vsporedi se povorka, na čelu nevesta in kum. Pred cerkvenimi vrati sprejme povorko duhovnik, ki vpraša, če je prišla nevesta iz njene proste volje. Ko dobi dovoljen odgovor, pelja družbo v cerkev. Tam prepusti kum nevesto sprejmodniku, ki izroči duhovniku poročna prstana. Ko duhovnik prstana blagoslovi, ju natakne ženinu in nevesti na tretji prst desne roke.

Po srbskem običaju mora stopiti nevesta ženinu na nogo, kar naj bo v znamenje, da mu ne bo za sužnjjo, ampak za enakopravno ženo. Če je nevesta težka in če ima ženin kurje oko, mora biti to precej tragičen trenutek.

Zatem stopi naprej kum s kupo vina, katerega pijejo duhovnik, ženin in nevesta. Nato pa gre kum s kupo do vseh navzočih in jim ponudi požirek. Kdor pije iz tiste kupe, se bo gotovo še tisto leto poročil.

Zatem ženin in nevesta obdarita duhovnika z denarjem in mu dasta tudi zavitek, v katerem je par nogavic, žepni robec in brisača.

S tem so bili obredi v cerkvi končani in kum dobi zopet nevesto v svoje roke. Do polnoči je on gospodar čez nevesto in vsak jo mora nagovarjati do tega časa z "gospica" in ne še z "gospa." Kum posadi nevesto v kočijo in počaka, da so vsi svahte naloženi. Ko je vse gotovo, zadoni tromba in konji planejo s kočijami v divji dir proti ženinovemu domu. Vozniki se skušajo eden drugega prevoziti.

Pred ženino hišo se zbere vsa vas, da pozdravi nevesto. Ko stopi iz kočije, stopi k nji ženina mati in ponudi novi hčeri kozarec vode v okrepcilo. Ženinu pa dajo v roke košaro raz-

PROHIBICIJA IN PIJAČA V AMERIKI

Pri letošnjih volitvah se pričakuje, da bo igralo vprašanje prohibicije jako važno vlogo. Zagovorniki prohibicije kot zagovorniki pijače bodo grmeli v svojih platformah in — ostalo bo vse pri starem.

Prohibicija v Ameriki ima v bližnji bodočnosti toliko prilike biti odpravljena, kolikor ima naveden državljan prilike biti izvoljen predsednikom Zed. držav. Kot je neki član Wickershamove komisije izjavil: "Ta prokleto stvar je v ustavi, pa si pomagaj!" Novi predsednik je ne more odpraviti, kongres je ne more odpraviti, narod z večino glasov je ne more odpraviti. Suhači so delali dvajset let in pomagala jim je še svetovna vojna, da so upeljali prohibicijo in mokri bodo morali delati vztrajno in dobro, da bodo spravili ta metodistiški amandment iz ustave.

Suhi in mokri imajo svoje argumente o prohibiciji. Suhači grmijo: Alkohol je nevaren in strop iz navade. Uboštvo, bolezn, nezadovoljnost in prostitucija so bile posledice pijače. Narod je veliko na boljšem brez alkoholne pijače; naša prohibicija nam je prinesla prosperiteto (!); delavci si prihranijo na plači (če jo sploh kaj dobi) in si kupi pohištvo in živež; ženina in otroci so boljše oblečeni in dobro preskrbljeni z živežem, ker mož ne zapravi centa v salunu na vogalu.

Mokri imajo pa zopet druge pomisleke, ki se jih tudi ne more prezreti, ko pravijo: Večina narod ni in ne pije čez mero. In da se jim prepove zmerno uživanje opojne pijače je čisto navadna tiranija. Naše plemo je pilo, kar pomni zgodovina. Navadno ljudje niso revni vsled tega, ker pijejo; mnogokrat pijejo zato, da vsaj za trenutek pozabijo svoje gorje.

Nihče ne more reči, da pijača povzroča bolezn v splošnem. Saj je dokazano, da so narodi,

TRINERJEVO GRENKO VINO

proti zaprtju, slabemu apetitu, glavobolu, izgubi spanja. V vseh lekarnah.

nih sladkarij. Nevesta poseže v košaro in vzame iz nje štiri kose. Z vsa močjo vrže v vsak kot dvorišča po en kos, v znamenje, da je pri tej hiši vsega v izobilici. Nato pa vzame košaro in vrže ostanek sladkarij na streho.

Nato pristopi ženina sestra, držeč v roki velik hleb kruha in steklenico vina, kar vse poda nevesti. Grobna tišina nastane, nevesta bo prestopila prag svoje nove domačije. Na pragu stoji ženin z vzdignjenimi rokami in pod njimi prestopi nevesta prag hiše, pod pokroviteljstvom ženina.

Človek bi mislil, da je tem vse končano in da bo imela nevesta sedaj mir. Ampak čakajo še druge stvari. Sedaj mora pokazati, če bo znala opraviti otroka. Od nekd so dobili malega otroka in tega mora sedaj nevesta obleči, da se izkaže, če bo dobra in skrbna mati.

Sedaj bo živila nevesta s svojim možem v "zadrugi" in se bo morala v vsem podvreči oblasti tašče. Prvih sedem dni po poroki ima nevesta pravico, da prosi za razveljavljenje poroke, ako to želi. Ako tega ne stori, so ji vsa pota na svobodo zaprta.

Glavni vodstvo ženitovanjskih ceremonij je v rokah kuma in nevestinega sprejmodnika, zato se smatra, da stopita s tem v krvno sorodstvo z obema družinama in se ne moreta vsled tega poročiti z nobenim članom teh družin, to je nevestine in ženineve družine.

Taki so srbski ženitovanjski običaji. Bolj bahati in košati pri bogatih, bolj skromni pri revnih, kot je to povsod.

ki uživajo opojne pijače, zdravi in močni. Strah pred saluni je samo strah pred demokracijo. Mi nismo otroci, katerim bi se zapovedovalo, kaj smemo piti in kaj ne, kaj smemo misliti in kaj ne. Radi naše politične samostojnosti, radi našega individualnega samospoštovanja moramo odpraviti prohibicijo, ki je rodila samo hinavstvo, zločin, preziranje zakonov in ki je obogatela razne zločinske razrede, ker jim je dala v roke velikanse dobičke s prodajo opojne pijače nezkrivlje ljudem, ki hočejo piti.

Ta postava se itak ne upošteva in čas je, da se nekaj napravi v tem oziru. Toda politikaši si ne upajo ničesar ukreniti, ker se boje zamere te ali one stranke. In kongres v Washingtonu bi lahko trenutno posegel z roko vmes. Treba mu ni storiti drugega, kot da ne dovoli nobene denarja za vzdrževanje prohibicije. Kakor je nekoč odrekal denar za izpolnjevanje 13., 14. in 15. amandmenta, ki so govorili o oprostitvi sužnjem, tako bi lahko napravil z 18. amandmentom. Torej je vprašanje resitve prohibicije mnogo bližje, kot si mislimo, toda ne pred prihodnimi štirimi leti.

Ako bi volil narod pred 10. leti o prohibiciji, bi volil suho. Danes je drugače. Danes niso mckri več zastopniki pivovarjarjev in salunarjev, kot trdijo suhači, ampak imajo za seboj Ameriško delavsko federacijo, Zdravniško zvezo, Odvetniško zvezo in Ameriško legijo. Razna poskusna glasovanja so zednje čase pokazala, da je večina ameriškega naroda za odpravo prohibicije.

Največjo podporo v denarju in drugače dobivajo danes suhači od velikih butlegerjev. Na strani 18. amandmenta so dalje še danes taki, ki nosijo v glavi trideset let stare ideje, kot je protestantovski škof Cannon, Henry Ford in drugi magnatje, (Dolge na 4. strani.)

Če verjamete

al' pa ne.

Mož vzame svojo ženo v kopališče na jezersko obrežje. Kmalu zagleda tam nekega moškega s fotografskim aparatom v roki in misli, da hoče fotografirati njegovo ženo. Mož je bil ljubosumen, pa vzroji:

"Kaka predrznost! Kdo vam je pa dovolil, da smete fotografirati mojo ženo?"

"Kdo pravi to? Saj mi niti na misel ni prišlo, da bi fotografiral vašo ženo."

To pa zopet ni bilo možu prav in reče: "Rad bi vedel zakaj ne? Takoj jo fotografirajte! Saj je moja žena najlepša med vsemi kopalkami!"

Mala Julka sreča malega Francka, ki se hudo kremži.

"Kaj pa se tako kisaš?" vpraša Julka.

"Jokam se, ker je šla moja mama v nebesa."

"Nikar ne jokaj, morda pa ni šla."

Slikar je dobil v popravilo župno cerkev. Vse je lepo prebarval in olepšal, potem je pa predložil sledeči račun:

Popravlil in prenovil deset božjih zapovedi	\$6.00
Olepal Ponceja Pilata in mu dal na glavo nov trak	3.06
Napravil nov rep petelinu sv. Petra	4.08
Sv. Janezu Krstniku napravil nov nos in mu popravil levo oko	2.06
Popravlil levo perut arhangela Gabrijela	5.06
Omil služabnika velikega duhovna	2.04
Prenovil nebo, napravil deset zvezd in očistil mesec	8.02
Povečal ogenj v vicah in napravil nekaj novih duš	3.06
Oživil bolj živo peklenski ogenj, napravil Luciferju nov rep, mu popravil levo kopito in izboljšal nekaj pogubljenih duš	4.10
Obrobil oblačilo Herodežu s zlatom	5.07
Očistil ušesa Balaamovega osla in ga podkopal	2.08
Dal nove uhanne v ušesa Sarih	5.00
Dal nov kamen v Davidovo pračo, povečal Golijatovo roko in podaljšal njegove noge	2.00
Nanovo prebarval Noetovo barko	1.20
Popravlil srajco izgubljenega sina in očistil prašiče	1.00
Skupaj	\$53.83

"Pri moji sestri so včeraj dobili dvečrke, eden je fantek, eden je punčka. Tako sem sedaj stric in teta obenem," je pripovedoval ves srečen Fržmaga-tov Janez.

V nekem mestu so bili mestni zepori in okrajni zepori. Razlika med obema ječama je prišla nekemu odvetniku petdeset dolarjev. K njemu pride namreč nekega dne slabše oblečen človek in ga prosi, da bi mu pomagal dobiti sina iz ječe, v katero so ga zaprli radi nekega malega prestopka. Odvetnik si ogleda moža in ker vidi, da je bolj revno oblečen, mu pravi, da ga bo stalo deset dolarjev, pa bo dobil sina iz ječe. Možakar ne ugovarja, ampak potegne iz žepa polno pest pirnatnega denarja. Odvetniku se razširijo oči, ko vidi toliko denarja, ki se ga ni nadejal pri tem človeku, pa hitro vpraša: "V kateri ječi pa je vaš sin?" "V okrajni ječi." "V okrajni ječi? To je pa slabo, zelo slabo," jamra odvetnik. "Stene vas ravno petdeset dolarjev, če hočemo dobiti vašega sina iz okrajne ječe."

POSLOVENIL DR. A. R.:

CARSKI SEL

Mihael Strogov je hotel čudnemu uradniku vprav odgovoriti, da ne misli nikamor brzojaviti, ampak da prosi samo malo kruha in vode, ko so se hišna vrata nagloma odprla.

Mislil je, da so Tatari vdrla na pošto, in je že hotel skočiti skozi okno. Tedaj je videl, da sta priokna. Tedaj je videl, da sta priokna. Tedaj je videl, da sta priokna.

Eden je držal v roki s svinčnikom napisano brzojavko in naglo stopil k ograji pred brezbriznega uradnika.

Silno presenečen Mihael Strogov je takoj spoznal oba moža, na katerega ni nič več mislil in o katerih bi ne bil verjel, da bi ju še kdaj videl.

Bila sta poročevalca Harry Blount in Alcide Jolivet, nič več potna tovariša, ampak tekmeča in sovražnika, odkar sta bila na bojišču.

Iz Isema sta odpotovala samo nekaj ur pozneje kakor Mihael Strogov. V Kolivanu sta prišla po isti cesti kakor on in sta ga prehitela samo zato, ker se je tri dni zamudil na bregu Irliša.

Opazovala sta bitko med Rusi in Tatari pred mestom in zapustila Kolivanu, da bi se zadržala na ulicah. Prileklo sta na pošto, da brzojavita v Evropo svoja poročila. Pri tem sta skušala drug drugega prehiteti.

Mihael Strogov se je umaknil v kot, kjer je bilo toliko temno, da je mogel vse videti in slišati, ne da bi ga poročevalca opazila. Bilo mu je do tega, da sliši važne novice in izve, sme li v Kolivan ali ne.

Ker je bil Harry Blount hitrejši kakor njegov tovariš, je stopil k pregraji in pomolil uradniku spisano brzojavko. Alcide Jolivet je, dasi ni bila njegova navada, nepotrpežljivo cepetal z nogami.

"Deset kopejk za vsako besedo," je dejal uradnik in sprejel brzojavo.

Harry Blount je zložil na desčico pregraje visok kupček rubljev, ki jih je njegov tovariš začuden opazoval.

"Dobro," je dejal uradnik. In hladnokrvno je začel brzojavljati sledeče poročilo:

"Daily Telegraph, London. — Kolivan, omska pokrajina, Sibirija, 6. avgusta. — Boj med ruski in tatarski četami..."

Ker je uradnik brzojavko čital glasno, je Mihael Strogov slišal vse, kar je angleški dopisnik poročal svojemu dnevniku.

"Ruske čete odbite z velikimi izgubami. Tatari pravkar vdrla v mesto..."

S tem se je brzojavka končala.

"Sedaj pridem na vrsto jaz," je dejal Alcide Jolivet, ki je hotel brzojaviti svoji sestrični v montmarterskem predmestju.

To pa ni bilo po godu angleškemu poročevalcu. Da bi mogel tekoj brzojaviti vsak dogodek, ki bi ga še odtod opazil, se ni hotel ganiti od pregraje in ni dal svojemu tovarišu blizu.

"Saj ste vendar končali!..." je vzkliknil Alcide Jolivet.

"Nisem," se je odrezal Harry Blount.

In napisal je novo brzojavko ter jo izročil potrpežljivemu uradniku. Ta je čital z mirnim glasom:

"V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo..."

Harry Blount je brzojavil prvi stavek svetega pisma, da izrabi čas in se ne umakne svoje-mu tekmeču. Njegova trma je dnevnik sicer stala nekaj tisočakov, toda imel bo prva poročila. Francija bo morala čakati!

Alcida Joliveta je trla jeza. V vsakem drugem slučaju bi bil priznal, da je stvar popolnoma v redu, toda sedaj je hotel prade-

nika celo prisiliti, da sprejme njegovo brzojavko prej kakor nadaljevanje Blountovo.

"Gospod ima pravico," je mirno odgovoril uradnik, pokazal na Harry Blounta in se mu prijazno nasmehnil.

In brzojavil je pazljivo Daily Telegraphu prvi stavek svetega pisma.

Medtem je Harry Blount stopil k oknu in z daljnogledom opazoval dogodke okoli Kolivana, da izpopolni svoje poročilo.

Čez nekoliko trenutkov je prišel zopet nazaj in brzojavki dostavil besede:

"Dve cerkvi gorita. Zdi se, da se požar širi proti desnemu bregu reke. Zemlja je bila pušta in prazna in nad breznom je bila tema..."

Alcida Jolivet bi bil časti vrednega poročevalca Daily Telegrapha najrajši zadavil.

Ponovno se je lotil uradnika, ki pa mu je kratko in mirno odgovoril:

"Gospod ima pravico, popolnoma pravico... Deset kopejk za vsako besedo."

In brzojavil je sledečo novico, ki mu jo je prinesel Harry Blount:

"Rusi beže iz mesta. In Bog je rekel: Bodi svetloba! In bila je svetloba..."

Alcida Joliveta je hotelo razgnati od togote.

Harry Blount se je spet vrnil k oknu. Zaradi prizora, ki ga je opazoval, je bil tako zamisljen, da se je pri oknu zamudil nekoliko predolgo. Ko je uradnik sporočil tretji stavek svetega pisma, je Alcide Jolivet natihooma stopil k pregraji, položil kupček rubljev predse in oddal sledečo brzojavko:

"Magdalena Jolivet, 10, predmestje Montmartre, Pariz. — Kolivan, omska pokrajina, Sibirija, 6. avgusta. — Prebivalci beže iz mesta. Rusi poraženi. Tatarska konjenica jim je za petami..."

Ko je Harry Blount prišel zopet k ograji, je slišal, kako je Alcide Jolivet nadaljeval svojo brzojavko, pojoč jo s šaljivim glasom:

Prav majhen je močiček, obleko sivo ima, v Parizu..."

Ker se Alcide Jolivetu ni zdelo primerno, svete reči mešati s posvetnimi, kakor je storil njegov tovariš, je namesto svetega pisma vtaknil veselo pesmico Berangerjevo.

"Oha!" je zavpil Blount. "Da, da! Tako je!" je odgovoril Alcide Jolivet in se smejal.

Položaj okoli Kolivana je medtem postajal vedno nevarnejši. Bitka se je približevala in topovi so pokali vedno silneje.

Naenkrat se je stresla brzojavna postaja, da je vse zaškripalo.

Granata je predrila zid in oblak prahu je napolnil sobo v kateri je bil nameščen brzojav.

Alcide Jolivet je vprav končal kitico:

"Je lice kakor jabka, a čisto prazen žep..."

V trenutku je prenehal, planil h granati, jo zgrabil z obema rokama, preden se je razpočila, jo vrgel skozi okno in se vrnil na svoje mesto.

Pet sekund kasneje se je granata razletela.

Alcide Jolivet je hladnokrvno nadaljeval svojo brzojavko:

"Šest funtov težka granata prebila zid brzojavne postaje. Pričakujemo še drugih enake težke..."

Mihael Strogov ni več dvomil, da so bili Rusi pregnani iz Kolivana. Odprta mu je ostala edinole še pot čez južno stepto.

Tedaj se je zaslislalo strahovito streljanje blizu brzojavne postaje in toča krogel je razbila šipe v oknih.

Harry Blount je bil zadet v ramo in se je zgrudil.

Alcida Jolivet je hotel svoji brzojavki dostaviti še sledečo poročilo:

"Harry Blount, poročevalca Daily Telegrapha, padel na moji strani, zadet od sovražne krogel..."

Tedaj mu je dejal uradnik mirno, kakor je bil navajen: "Gospod, žica je pretrgana."

Nato je vstal, vzel klobuk, ga obrisal s komolcem in z nasmehom odšel skozi majhna vrata, ki jih Mihael Strogov prej ni opazil.

V istem trenutku so tatarski vojaki vdrla na postajo, tako da niti Mihael Strogov niti poročevalca niso mogli uiti.

Alcide Jolivet držeč v roki napisano brzojavko, je skočil k Harryju Blountu, ki je ležal na tleh; skušal ga je zadeti na ramo ter z njim ubežati... Prepозно!

Zajeli so oba. Tudi Mihaela Strogova, ki je ta hip hotel skočiti skozi okno, so zgrabile roke Tatarov!

(Konec prvega dela)

DRUGI DEL

PRVO POGlavJE

Tatarsko taborišče

Dan hoda od Kolivana, nekaj vrst za trgov Djašinskom, se razteza obširna, z velikimi bori in cedrami naredkoma porasla ravan.

Poleti se na njej navadno zbirajo sibirski pastirji, ker ima dovolj paše za njihove številne črede. Toda tedaj bi bili ondi zaman iskali teh začasnih prebivalcev. Vkljub temu pa ravan ni bila prazna. Nasprotno. Vse je kar mrgetelo po njej.

Na ravnini je stalo namreč tatarsko taborišče, kjer je taboril divji buharski emir — kan Feofar. Tja so 7. avgusta pripeljali tudi vojne ujetnike, potem ko so pri Kolivanu uničili mali ruski oddelek. Od 2000 mož, ki so se spoprijeli z obema sovražnoma četama med Omskom in Tomsom, je ostalo le nekaj stotin vojakov. Carska vlada onstran uralskega pogorja je bila zaradi tega v precejšnji zadregi. Toda prej ali slej se je Rusom moralo posrečiti, da odbijejo tatarske čete, ki so stale že sredi Sibirije in bile na tem, da preko pobunjen dežele vdero bodisi v zahodne bedisi v vzhodne pokrajine. Zveza med Irkutskom in Evropo je bila popolnoma pretrgana. Ako amurske in jakutske čete ne bi pravočasno zasedle glavnega mesta azijske Rusije, bi se ga zaradi nezadostnih obrambnih sil polastili Tatari. Preden bi ga jim Rusi mogli zopet iztrgati, bi veliki knez, carjev brat, zapadel osveti Ivana Ogareva.

Kej se je zgodilo z Mihaelom

Strogovim? Ali se je uklonil tako težkim poskušnjam? So ga li premagale zapreke, ki so po dogodku v Išimu postajale od dne do dne hujše? Ali je mislil, da je zanj igra izgubljena, njegovo poslanstvo izjalovljeno in njegova naloga neizpeljiva?

Mihael Strogov je bil mož, ki se ustavi šele tedaj, ko umre. On pa je živel! Niti ranjen ni bil, carjevo pismo je imel še vedno pri sebi in nihče se ni slutil, kdo da je. Gotovo. Bil je med številnimi ujetniki, ki so jih Tatari vlekli s seboj kot ničvredno živino. Toda čim bliže je bil Tomsu, tem bliže je bil tudi Irkutsku. In končno: bil je še vedno pred Ivanom Ogarevim. "Prišel bom!" si je ponavljal venomer.

Po dogodku v Kolivanu se mu je vse življenje strnilo samo v to misel: osvoboditi se! Kako bi se izmuznil emirjevim vojakom? To bi se videlo, ko pride ugoden trenutek.

Pogled na Feogarjevo taborišče je bil krasen. Številne šotore iz kož, klobučevine in svile so obsevali solnčni žarki. Visoki šopi, ki so krasili njihove končaste vrhove, so se zibali sredi pisanih zastav in praporov. Najbogatejši izmed vseh so bili šotori sejdiv in hodžev, ki so bili prvi dostojanstveniki v kanatu. Visoki čin teh tatarskih poveljnikov je označevala posebna, s konjskim repom opremljena zastava; visela je na drogu, ki je tical v umetniško zvezani butari redečih in belih palic. Razen teh je stalo daleč tja po ravnini več tisoč turkomanskih šotorov, ki se imenujejo "karaj" in ki so jih prenašali velblodi na svojih hrbtih.

V taborišču je bilo najmanj 150.000 pešcev in konjenikov, tako zvanih alamanov. Med njimi so bili predvsem Tadžiki pravilnih potez, bele polti, visoke rasti, črni oči in črni lasi. Bili so jedro tatarske vojske, v kateri je bilo iz kokodanskega in kunduskega kanata skoraj prav toliko vojakov kot iz buharskega. S Tadžiki so bili pomešani zastopniki reznih plemen, ki prebivajo v Turkestanu ali pa v sosednjih deželah. Tam so bili Usbeki majhne postave in rdečih brad kakor oni, ki so zasledovali Mihaela Strogova. Dalje Kirgizi s ploščatimi obrazi, kakor jih imajo Kalmuki. Obledeni so bili v železne srajce in obo-roženi deloma s sulico, z lokom

(Dalje prihodnjic)

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.

Ruševine državnega poslopja v Columbusu, ki ga je pred nekaj dnevi uničila razstrelba. Pri tem je izgubilo življenje šest oseb in več jih je bilo ranjenih. Poslopje je veljalo \$6.000.000 in bi moralo biti izročeno v nekaj tednih prometu. Vzroke razstrelbe se sedaj preiskujejo.

"Mali stroški PRANJA

so vzrok, da je

MAYTAG

za \$79⁵⁰

tako izvanreden NAKUP"

MODEL A
(tudi model B)
ZNIŽAN

\$26⁰⁰

Maytagov najboljši pralec s četverkotnim, aluminastim čebrom in slavnim Maytagovim valjenim odstranjevalcem vode.

20-9-15
MAYTAG SALES CO.
35 Colonial Arcade
Cherry 3442

GRDINA FURNITURE CO.
6019 St. Clair Ave.
Tel. Henderson 2088

15301 Waterloo Rd.
Tel. Kenmore 1235

Da, zelo nizka cena za pralni stroj. Toda to ni podlaga prave Maytagove ekonomije.

Pač pa mali stroški vsakratnega pranja... kratak čas, ki se ga porabi s pranjem v Maytagu... lahkota, s katero se perilo popolnoma očisti... in perilo, ki se pere v Maytagu, se dlje ohrani. In kar je najbolj važno, Maytag vam da mnogo let najboljšega pranja.

To pomislite, predno kupite pralni stroj. Pomnite, da je Maytag ekonomičen pralni stroj, ker vam najceneje opere. Pridite in ogledite si jih.

THE MAYTAG COMPANY
MANUFACTURERS
Newton, Iowa Founded 1893

PRALNI STROJI-LIKALNIKI

MAYTAG SALES CO.
35 Colonial Arcade
Cherry 3442

GRDINA FURNITURE CO.
6019 St. Clair Ave.
Tel. Henderson 2088

15301 Waterloo Rd.
Tel. Kenmore 1235

OHIO FURNITURE CO.
6323 St. Clair Ave.
Tel. ENdicott 5016

KREMZAR FURNITURE CO.
6108 St. Clair Ave.
Tel. ENdicott 2252

MANDEL HARDWARE
15704 Waterloo Rd.
Tel. Kenmore 1232

VSI MAYTAG PRALNI STROJI SE DOBE TUDI Z MULTI-MOTOR NA GASOLIN

DNEVNE VESTI

Tudi Francozi nam obetajo prosperiteto

Pariz, 18. aprila. Vplivni francoski časopis "Temps" prinaša na prvi strani daljši članek, v katerem pravi, da je denarni kredit Zedinjenih držav ustanovljen, da se bodo zgube registrirale in pozabile, in da je Amerika na poti proti novi prosperiteti, ki sicer ne bo tako sijajna, kot je bila prva, tako bo toliko bolj solidna.

Laški konzul umorjen v Springfieldu, Ill.

Springfield, Ill., 18. aprila. — Policija išče morilce laškega konzula John M. Picco, katerega so dobili umorjenega zadnjo soboto. Blizu njegovega stanovanja so ga čakali trije moški, ki so začeli streljati na konzula, naka so pobegnili v avtomobilu. Umorjeni Picco je bil laški konzularni agent, toda ameriški državljani, in zelo premožen. Lansko leto je bil umorjen njegov prijatelj, in pred dvema letoma so mu požgali trgovino.

Argentinski sodniki imajo zdrav razum

Buenos Aires, 18. aprila. Antoni Bertone je živel deset let v Argentini, nakar se je podel na obisk v Italijo. Pri povratku so mu zabranili dostop, ker je bil premajhen, meril je samo 4 čevlje in 5 palcev. Sedaj je pa višja sodnija odločila, da mu je dohod dovoljen. Sodnija je bila mnenja, da je bil Bertone pred odhodom stalno zaposlen, in da mu tudi v bodoče ne bo težko najti dela.

Ameriški državni tajnik govori s Francozi

Paris, 18. aprila. Ameriški državni tajnik Stimson je bil včeraj sprejet od francoskega ministerskega predsednika Tardieu. Stimson je odpotoval v

Evropo, da pridobi Francijo za ameriški načrt razorožitve. Toda Francozi so mnenja, da pomenja ameriški načrt izoliranje Francije, da bi bila slednja pripisana sama sebi v obrambo. Državni tajnik Stimson odpotuje na razoroževalno konferenco v Genevo.

MALI OGLASI

Zahvala

V zahvali za Katarino Fidel je bilo pomotoma izpuščeno ime Mr. Joe Fidela, ki je daroval lep venec na krsto umrle. Naj mu bo torej na tem mestu izrečena najlepša zahvala.—Frank Fidel.

Sobe

se dajo v najem, za fante, posamezno ali dva skupaj. Na razpolago so tri sobe. Vprašajte na 1244 E. 58th St.

Ako hočete imeti

lepo, novo papirano in moderno prenovljeno stanovanje, pet zračnih sob, podstrešje, klet, se oglašite pri Marjanci Kuhačevi, 1123 Adison Rd. Stanovanje se nahaja v isti hiši zgoraj in se odda prav poceni pravi družini. (Tues. Sat.)

Restavrant

naprodaj. Proda se radi bolezn. Lepa prilika za Slovenca. Vprašajte na 1301 E. 40th St. (93)

Naprodaj je

grocerija in mesnica, zaeno z opremo. V najem se dobi tudi trgovski prostor. Vprašajte na 14401 Thames Ave., zadej. (96)

Stanovanje

se da v najem, štiri sobe, spredaj, zgorej. Lep porč, podstrešje, klet, za pranje in drugo. Kopališče in gorka voda, vse samo za sebe, tudi zidana garaža ravnotam. Nahaja se na 1123 E. 63rd St. Pozve se na 1139 Norwood Rd. (92)

Soba

se da v najem z lastnim vhodom. Vprašajte na 1046 E. 69th St. (92)

Mrtvec na mostu

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

"Da. Inšpektor Hughes bo storil to."

Podkomisar Roche se je obrnil do drugega podrvnatelja, ki je do sedaj le molčal:

"Kaj pa vi mislite, Pennell? Kam pripada tolpa?"

Podrvnatelj Pennell, visok, resen možak, je pogledal Rocheja in dejal: "Kaj pa nas briga kdo jih podpira? Lahko pristanemo na ono, kar trdi Meldrum, lahko se pa tudi pridružimo mnenju gospoda Gilmartina, ki trdi, da nas more zadeva zanimati edino s stališča policijskega uradnika in to vsled dejanskega odvajanja oseb, kraje, požiga, poskušene in resnišnega umora. Ker v ostalem govorimo o zadevi, se mi zdi le potrat časa."

Gilmartin je navdušeno priklimal.

Pennell je nadaljeval z vso resnostjo in povdorkom: "Po mojem mnenju nas je gospod Gilmartin pozval na posvetovanje zato, ker postaja zadeva toli komplicirana, da zahteva sodelovanja še kakšnega drugega višjega uradnika."

"Brž to," je pritrdil Gilmartin. "Čim so načrti prispeli, je postala zadeva tako obsežna, da ne bom mogel biti sam povsod."

"Kaj nam tedaj svetujete, Pennell?" je vprašal Roche.

"Pridimo stvari na jasno predvsem," je odvrnil podrvnatelj. "Položaj je sledeč, vsaj kolikor ga jaz vidim: ponovno se je skušalo, toli tu kolikor v inozemstvu, uporabi neke zelo važne načrte. V zvezi s tem se dozdeva, je izginilo iz nekega samostana več bratov-laikov — seveda ne prostovoljno. Napadenih in ranjenih, bodisi več ali manj resno, je bilo tudi več me-nihov. Poskušen je bil umor zelo važne priče. Dozdevni član organizacije je izvršil samomor, čim smo ga zajeli. Hiša, v kateri je imela družba svoje pribežališče in ki je najbrže bila obnemem tudi ječa, je zgorela do tal. Istočasno — ali vsaj skoro istočasno — je nekdo ukradel tudi neke druge zelo važne risbe — kasneje poslani denar nikakor ne opravičuje izvršene tatvine — kar nam vse dokazuje, da je med obema slučajema nekaka zveza. To, so suha dejstva."

Pennell se je ozrl po svojih tovariših in ker je videl, da ne namerava nihče ugovarjati, je nadaljeval: "Sedaj pa: kaj vemo o osebah, ki so osumničene teh dejanj? Pretresimo jih po vrsti. Prvega poznamo pod imenom Gottschalk. Zanj vemo gotovo, da je bil v zvezi s krajno načrtov mladega elektrotehničnega inženirja. Ravnotako nam je tudi znano, da je imel opravka v hiši v Golders Greenu ter da se je udeležil napada v samostanskem gozdu. Nadalje je drugi možak po imenu Oto. Zanj tudi vemo, da je zahajal v hišo v Golders Greenu, da je bil v zvezi z izginotjem vsaj nekaterih samostancev in pa z napadom v gozdu. Nadalje imamo še žensko, ki jo poznamo pod imenom Hoffmeyer, ter še dva neznanca. To je vse, kar vemo o njih. — Ravnotako pa je velike važnosti, da premislimo še, kar ne vemo. Če namreč razrešimo še to, nam bo veliko lažje podvzeti potrebne korake. Tedaj skušajmo preresetati tudi to. V prvi vrsti, ne vemo, kje se nahajajo vsi ti ljudje, ali pa vsaj kateri izmed njih. In to je naša poglobljena naloga. Nekdaj je nekdo dejal, da Scotland Yard lahko najde vsakogar, čigar ime ve. Mogoče je to, ker poznanje imena vsekakor zelo pomaga. Vendar pa nas ne smejo v prvi vrsti zanimati imena."

Treba je predvsem, da analiziramo in razdelimo, kar imamo. Kar se tiče Gottschalka: ali ni zelo važno dejstvo, da ga ni nihče videl od 5. novembra dalje ali pa da bi kdo vsaj čul o njem? Nastane tedaj vprašanje: Ali je zapustil Anglijo? Ali je še živ? Glede Otona: takoj zadevamo na oviro, da ga ne poznamo po priimku, ampak to nas ne — "Samo trenutek," je prekinil Meldrum, "Gospod Gilmartin, ali ste pretehtali možnost, da bi bila Oto in Gottschalk ista oseba? Spomnite se, kar vam je poročal inšpektor Hughes."

"Izključujem to," je odvrnil Pennell predno je mogel Gilmartin odgovoriti. "Saj ju je videl Hoskins skup."

"Vendar," je vstrajal Meldrum, "ne vidim vzroka, zakaj bi to izključevali, ko je pa bila gospa Hoffmeyer včasih starejša, včasih pa mlajša dama. Po mojem mnenju nista bila Gottschalk in Oto nihče drug, nego gospod Hoffmeyer."

Meldrum je hitel, čim je videl, da hoče Pennell zopet nekaj reči: "O, pa saj ne vstrajam na tem, da je bil. Saj nimamo za to dokaza."

"Ne," je odvrnil Pennell. "Vendar pa vemo, da je Oto stanoval v hiši v Golders Greenu. Zelo zvit sta oba, Oto in gospa Hoffmeyer. V dokaz temu imamo grozilna pisma in pa dejstvo, da ju do sedaj še nismo mogli prijeti. Vprašanje je: ali je bila gospa Hoffmeyer hišnica v hiši? Ali je bila ona ženska, ki je obiskala Hoskinsa v bolnišnici? Kake narodnosti je? Dali imamo opraviti v resnici samo z eno žensko ali dvema? Druge osebnosti, ki nastopajo obenem z njim so le postranske vloge, da rabim oderski izraz." Pennell je obmolnil ter si zvil drugo svačico. "Vsa ta vprašanja so potrebna, ako naj zasežemo ljudi, ki so s stvarjo v zvezi. Seveda obče vprašanje je, kaj so pravzaprav? Tu bi nam bilo v veliko pomoč, ako bi imeli podatke o postanku in ciljih organizacije, kateri pripadajo. Ali imamo opraviti z uradno ali pa le začasnno organizacijo gotovih kriminalcev?"

"Po tej istovetnici," je pripomnil Gilmartin, "bi sklepal, da se gre za zelo dovršeno organizacijo. Nadaljen dokaz za to so nam tudi denarna sredstva, s katerimi razpolagajo."

"Na istovetnici se vsekakor ne smemo zanašati brezpogojno," je dejal Pennell. "V obzir morate namreč vzeti možnost, da je ta Rus, ki je izvršil samomor, pripadal kakšni ruski organizaciji, a poleg tega je bil udeležen tudi pri tem podjetju." Gilmartin je neverjetno zmajal z glavo. "O," je pojasnjeval Pennell, "saj nočem trditi s tem, da nimamo opravka z jako visoko razvito organizacijo. Skušam same pokazati šibkost dokazov, ki jih imamo na roki. Po mojem mnenju pa nimamo opravka z navadnimi kriminalci, ampak takimi, ki so si postavili nekaj drugega za glavni cilj. Vsekakor ne bi bilo slabo, ako bi pri-tegnili k stvari tudi 'Posebni oddelek.' Morebiti najde ta kaj, kar lahko spravimo z zadevo v zvezo."

"Da," je pristal Roche, "to moramo storiti."

"Opazil sem," se je vmešal s svojim globokim glasom Meldrum, "da niste od začetka do konca omenili mrtveca na waterlooškem mostu."

"Namenoma, Meldrum," je odvrnil Pennell, "ker nisem čul še ničesar verodostojnega, kar bi ta umor spravljalo v zvezo s slučajem, katerega obravnavamo."

mo."

"Pozabljate na perilo, ki ga je imel mrtvec na sebi," je mirno pripomnil Gilmartin.

"Nisem niti tega pozabil," je dejal Pennell. "Ako se dobro spominjam, so vam zagotovili menihi v Alderborough, da perilo ni bila last kakšga izginolih bratov-laikov."

Gilmartin je dejal nato: "V pojasnitev moram še nekaj dodati. Telo vsekakor ni opat spoznal kot kakšga izginolih bratov. Kar se pa perila tiče, ni bil tako gotov. V samostanu namreč je vse perilo skupna last. Oskrbnik je pristal, da bi bilo mogoče na primer, da bi bili oprali perilo kakšga meniha, ki je bil samo na obisku tamkaj, pa da bi ga spravili v skupno skladišče, a ga kasneje oddali brez kakšga posebnega znamenja. Mislim tedaj: ako so zločinci uporabljali že obleke bratov-laikov pri napadih, zakaj ne bi potem lahko uporabili tudi njihov perila, samo da nas zapelejo na nepravdo sled. Seveda, ne polegamo na to sam nobene posebne važnosti. Ne pozabljam namreč, da so izgledale nogavice, ki jih je imel mrtvec, kakor da niso še nikdar bile nošene."

"Ali vam dejstvo, da je bil mrtvec puščen na mostu baš 5. novembra, ne dokazuje ničesar?" je vprašal Roche.

"Ne," je odvrnil Pennell. "Z izjemo, da moram ugotoviti, da je bil dan kaj ugoden, da je zločinec odkrižal na preprost način nadležnega mrtveca."

"Nu," je izjavil podkomisar, "tedaj si ne morem misliti drugega, kakor da je bil mrtvec Gottschalk."

"Zakaj?"

"V prvi vrsti, ker je Gottschalk ta dan izginil in ker je bil mrtvec puščen na mostu baš isti dan," je odgovoril podkomisar Roche.

"Pozabljate, gospod," je ugovarjal Pennell, "da ga je čula gospodinja v sobi še ob času, ko

je že policija imela mrtveca v rokah."

"Gospodinja je slišala nekoga, za katerega je mislila, da je Gottschalk in sicer vsled pokašljavanja," je odvrnil Roche. "Nadalje pa moja teorijo potrjuje tudi sličnost med fotografijo mrtveca in sliko Gottschalka, ki jo je narisala gospodična Cannan po spominu. Razlika je samo v bradi."

"Vendar zakaj naj bi bili potem ubili Gottschalka?" je vprašal Pennell.

"To je povsem druga zadeva zopet. Lahko si jo razlagamo na dva načina. Na pozabite, da se je Rus Jakob sam zastrupil, čim je videl, da mu je spodletelo. Gottschalk pa se ni umiril sam, ampak se je pustil prostovoljno ali pa je bil nasilno umorjen, ker ni mogel izvršiti, kar mu je bilo naročeno. To je najbrže pravilo organizacije."

"V čem pa naj bi bil uspel?" je vprašal s smeškom Pennell.

"Vaš hvalevreden spomin pozablja nekatere okoliščine, Pennell," se je nasmejal podkomisar. "Pozabili ste, da je nekdo ukradel onega dne očetu Baumgartnerju prtljago, a da ni bilo v njej načrtov."

"Hm, zelo čudno naključje, vendar pa ni doslednosti v njem."

"Priznevam," je izjavil Roche, "da nisem sam navdušen za to teorijo. Najbrže pa je Gottschalk skušal uporabiti načrte, ki jih je ukradel mlademu inženirju na svojo roko, kar seveda ni bilo njegovim tovarišem po godu. Izvršil je že tako daleč svoje priprave, da se je celo že obril. A zasačili so ga, ker nikakor ne smemo pozabiti, da ima organizacija jako dobro urejen proizvodni urad, kakor tudi Gilmartin ve. Tudi veste vsled njih lastne izjave, da jako malo cenijo človeško življenje. Pa so Gottschalka mirno umorili, ga oblekli in tako dalje. Nato so odšli v njegovo sobo ter pu-

stili tam njegovo obleko. Slučajno so tam našli še Wylie-jeve načrte."

"Vaša domišljija vsekakor jako trdo dela, gospod podkomisar," se je smejal Gilmartin.

"Proketo iznajdljiv," je zagodrnjal Meldrum. "Vendar pa sem prepričan, da si je tale Gottschalk ime nadel le začasno, pa da se sedaj že kako drugače imenuje."

Roche je pogledal na uro. "Gospoda, kasno je že."

"Kaj naj storimo s tole brzotjavko iz Dieppe-ja?" je hitro vprašal Gilmartin. "Kaj nam svetujete Pennell?"

Pennell se je ozrl na Gilmartina in dejal: "Zadeva je Gilmartinova in vsekakor mi je ne-ljubo, ako bi se —"

"Nikakor, nikakor," je hitel Gilmartin. "Hvaležno sprejemem vsak nasvet."

"Hvala vam. Tedaj svetujem sledeče: Jutri naj bi se odpeljal jaz v Dieppe, da poizvem, kaj je na stvari. Ker pa nisem tak jezikoslovec, kakršen je Gilmartin si vzamem s seboj Williamsa, ki že pozna uradnike v Dieppeju. Gilmartin, ki je že nekako domač v samostanu, naj spremi tegale očeta Kleinmichel na tjakaj in naj na onem koncu opazuje stvari. Svetoval bi mu, naj si vzame s seboj par naših ljudi, na primer Petersa, in še par detektivov. Tem bo lahko bolj zaupal, kakor krajevni policiji." Gilmartin je priklimal. "Meldrum pa naj stopi do načelnika 'Posebnega oddelka' ter naj skuša z njega pomočjo najti glavni stan tolpe tu, v Londonu."

"Hm," je godrnjal Meldrum, "mislite, da ste mi dali najlažje delo?"

"Saj veste, da je vaš nos najboljši v takih zadevah," je smehljaje pripomnil Roche, "morebiti pe imate tudi najbolj proketo srečo, ne vem."

"Hmf!"

"Še kak nasvet?" je vprašal

Roche. "Nobenega več? Dobro, tedaj je stvar zaključena za danes."

Podkomisar je vstal ter segel po svojem klobuku, roka pa mu je zastala nad telefonom, ki je baš ta trenutek pozvonil. "Halo; da, tu je! — Za vas, Gilmartin! Samostan sv. Jožefa, Highgate."

Gilmartin je vzel slušalo ter poslušal. Nato pa je dejal: "Dobro. Pokličite stražnico. Pošljite ga nato semkaj v spremstvu dveh mož, a uklenjenega, razumite: uklenjenega! Čakal bom. In ne zapustite svojih mest — nihče — naj se zgodi, karkoli!"

"Ali si lahko predstavljate?" se je okrenil Gilmartin k svojim drugom. "Samo iz previdnosti sem postavil tjakaj par mož, da samostan nadzorujejo, pa so že aretirali nekega možaka — inozemca — ki je skušal priti v poslopje, kamor sem spravil za nočjo očeta Kleinmichel. In nihče ni vedel, da bo oče Kleinmichel spal tamkaj, razun oče gvardijan in jaz. Niti Williamsu nisem tega glasno povedal!" (Dalje prihodnjič.)

PROHIBICIJA IN PIJAČA V AMERIKI

Nadaljevanje iz 2. strani.
ki mislijo, če so najeli delavca za delo, da so s tem kupili in lastujejo njegovo življenje.

Najbolj je pa zgubila prohibicija s tem, da se je zrušila prosperiteta, katero naj bi nam zagotavljala prohibicija. Ravno tako vedno naraščajoči zločini, o katerih so suhači pridigovali, da

se bodo z upeljavo prohibicijo znižali na ničlo. Gotovo je, da letošnje volitve še ne bodo odpravile prohibicije in ne bodo vlije olja na val zločinov. Podlaga zločinov je denar, podlaga pijači je pa žeja. Prohibicija združuje oboje skupaj v eno. In čimprej se prohibicija odpravi, prej bo narod bolj zadovoljen v deželi.

3 kosi za spalno sobo

postelja iz orehovine, skrinja in omara, navadna cena \$175.00

posebna cena \$64.50

Vprašajte za Mr. Peruška
The Stern Furniture Co.
15428 Waterloo Rd.

DOBER PREMOCI!

Točna posrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Starl Cimpermanovi prostori
Henderson 5798

FRANK ARKO, zastopnik

SLOVENSKA BRIVNICA Z DOBRO
POSTREŽBO
F. A. CREDECE
6124 ST. CLAIR AVE.

Frank V. Opaskar ODVETNIK

1119 HIPPODROME BLDG.

MAIN 3785

Ob tokih, četrtkih in sobotah

zvečer od 6. do 8. ure na

E. 93d St. in Union Ave.

OB SREDAH IN PETKIH

1106 E. 64th St.

Res. Tel. Yellowstone 0705-W

!!!!!!!!!!!!

Poštena razprodaja

- KAJ:—** Letna spomladanska razprodaja žimnic in posteljnine.
- KJE:—** V obeh Grdinovih prodajalnah.
- KEDAJ:—** En teden, začnši 18. aprila.
- KAKŠNE:—** Vse vrste postelj, blazin, fedrov, bombaževih, kapok in žimnic z notranjimi fedri.
- CENE:—** Najnižje v zgodovini, od \$4.85 (vse bombaž) do \$22.50 (notranji fedri) in še mnogo drugih vmes.
- ZA KOGA:—** V prvi vrsti za Slovence, ki so navajeni na Grdinovo kvaliteto in ki bodo veseli, da bodo dobili tako blago za take nizke cene.
- ZAKAJ:—** Zato, ker Mr. Grdina želi, da si njegovi številni prijatelji prihranijo denar. Okoristite se s to priliko in pridite zgodaj, da si izberete.

Trgovine so odprte tri večere vsak dan: v ponedeljek, četrtek, soboto.

Razvažamo na vse kraje

Kupite sedaj po teh cenah in blago vam lahko tudi pozneje dopeljemo.

A. Grdina & Sons

TRGOVINA POHIŠTVA IN POGREBNI ZAVOD

6019 St. Clair Ave.

15301 Waterloo Rd.

HEnderson 2088

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Zalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem, da je kruta smrt iztrgala iz naše srede našega nadvse ljubljenega soproga in očeta

Louis Brezec

in sicer dne 28. marca. Pokopali smo ga dne 31. marca na Calvary pokopališču.

V dolžnost si štejemo, da se najlepše zahvalimo vsem, ki so položili tako krasno cvetje k njegovi krsti in sicer: Družina J. Skrl, Mr. in Mrs. L. Skerl, družina A. Slapko, Mr. in Mrs. A. Vičič, družina L. Mrhar, družina A. Gubanc, družina J. Brezec, Mr. Svigel in Mr. Maček, Mr. in Mrs. Grže, Mr. A. Brezec, družina J. Turšič, društvo Carniola Tent, št. 1288 T. M., Slovenski Dom, društvo sv. Vida, št. 25 KSKJ, Classmates, 12-B Teachers, The Cleveland Railway Co.

Dalje najlepša hvala vsem, ki so darovali za sv. maše, in sicer: Mr. in Mrs. F. Planinc, Mrs. Ivana Mramor, Mr. in Mrs. Medved, Mrs. F. Furlan, Mrs. Narobe, Mr. F. Vesel, Mr. in Mrs. R. Skerl, Mr. Mehle, Miss A. Skerl, Mr. E. Skerl, Mr. in Mrs. M. Dolenc, Mr. Obreza, Mr. in Mrs. Babič ter Mrs. Fureca.

Najlepše se zahvalimo vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugo kakor tudi onim, ki so nam stali na strani v dneh žalosti, posebno bratu Jakobu Brezec in Mr. Slapko. Hvala tudi vsem, ki so ga kropili, ko je ležal na mrtvaškem odru ter ga spremili k večnemu počitku.

Hvala tudi Rev. Bombachu, ker je podelil pokojnemu zakramente za umirajoče ter za pogrebne obrede. Hvala tudi August F. Svetek za lepo urejen pogreb.

Ti, dragi ljubljeni soprogi in oče, počivaj v miru in lahka naj Ti bo zemlja ameriška! —Zalujoči ostali:

JENNIE, soproga

LOUIS, STANLEY, RAYMOND, FRANCES

AMELIA, otroci.

Cleveland, O., 16. aprila, 1932.